

गोप्यस्तु बहुपुण्या इत्याहुस्त्रिभिः गोप्य इति अमुष्य श्रीकृष्णस्य रूपमंगलावण्येन सारं श्रेष्ठम् किंच असमोर्ध्वं न विद्यते सममूर्ध्वमधिकं च यस्य तत्
तदपि न अन्येन आभरणादिना सिद्धम् किंतु स्वत एव ऐश्वरस्य ऐश्वर्यस्य च एकांतधाम अव्यभिचारिस्थानम् पाठांतरे अमुष्य ईश्वरस्येत्यन्वयः एवं
भूतं नित्यं नवीनं रूपं यानेत्रैः पश्यंतीति ॥ १४ ॥ किंच यादोहनादिष्वेन गायंति तावजस्त्रियो धन्याः प्रेखेखनं दोलां दोलनम् उक्षणं सेचनम् कथं भूताः
उरुक्रमेचित्तमुरुक्रमचित्तं तेनैव यानं सर्वविषयप्राप्तिर्यासांताः पाठांतरे उरुक्रमंचित्तयंत्य इत्यर्थः कुतः अनुरक्तधियः तत्र लिङ्गमश्रुकंठ्यः ॥ १५ ॥

गोप्यस्तपः किमचरन् यदमुष्य रूपं लावण्यसारमसमोर्ध्वमनन्यसिद्धम् ॥ दृग्भिः पितृन्त्यनुसवाभिनवंदुरा
पमेकांतधामयशसः श्रिय ऐश्वरस्य ॥ १४ ॥ यादोहनेऽवहनने मथनोपलेपप्रेखेखनाभिरुदितोक्षणमार्ज
नादौ ॥ गायंति चैनमनुरक्तधियोऽश्रुकंठ्यो धन्याव्रजस्त्रिय उरुक्रमचित्तयानाः ॥ १५ ॥ प्रातर्ब्रजात् ब्रजत
आविशतश्च सायंगोभिः समं कणयतोऽस्य निशम्य वेणुम् ॥ निर्गम्य तूर्णमबलाः पथिभूरिपुण्याः पश्यंति स
स्मितमुखं सदयावलोकम् ॥ १६ ॥ एवं प्रभाषमाणा सुस्त्रीषु योगेश्वरो हरिः ॥ शत्रुं हंतुं मनश्चक्रे भगवान् भर
तर्षभ ॥ १७ ॥ सभयाः स्त्रीगिरः श्रुत्वा पुत्रस्नेहशुचातुरौ ॥ पितरावन्वतप्येतां पुत्रयोरबुधौ बलम् ॥ १८ ॥ तै
स्तैर्नियुद्धविधिभिर्विविधैरच्युते तरौ ॥ युयुधाते यथान्यायं तथैव बलमुष्टिकौ ॥ १९ ॥ भगवद्वात्र निष्पातैर्व
ज्जनिष्पेषनिष्ठुरैः ॥ चाणूरो भज्यमानां गोमुहुर्लानिमवापह ॥ २० ॥ सस्येन वेग उत्पत्य मुष्टीकृत्य करावु
भौ ॥ भगवंतं वासुदेवं क्रुद्धो वक्ष्यस्य बाधत ॥ २१ ॥ नाचलत्तत्प्रहारेण मालाहत इव द्विपः ॥ बाव्होर्निगृह्य चा
णूरं बहुशोभ्रामयन् हरिः ॥ २२ ॥

प्रातरितिया अबला अस्य वेणुं निशम्य गृहात्तूर्णं निर्गम्य पथि सस्मितमुखं पश्यंति ताभूरि
पुण्या इति ॥ १६ ॥ एवं सभयं ब्रुवाणा सुस्त्रीषु तासां भयनिवृत्तये कृष्णः शत्रुं हंतुं मनश्चक्रे ॥ १७ ॥ सभयाः स्त्रीणां गिरः श्रुत्वा पुत्रयोः स्नेहेन याशु
कृतया आतुरौ विद्वलौ पुत्रयोर्बलमजानंतौ पितरावनुतापं प्राप्ताविति ॥ १८ ॥ १९ ॥ तदा भगवतो गात्राणामरत्निजान्वादीनां निष्पातेः प्रहारैः व
ज्जस्य निष्पेषः तीव्रप्रतापः तद्वन्निष्ठुरैः भज्यमानांगः श्लथद्वात्र इत्यर्थः ॥ २० ॥ स्येन स्येव वेगो यस्य सः चाणूरः अबाधत अताडयत् ॥ २१ ॥ २२ ॥